

Comentariul poeziei Carabusul de arama scrisa de Lucian Blaga

Lucian Blaga este cunoscut, in general, ca poet filozof. Numele lui se leaga indeobste de poezia filozofica, de poezia ca mijloc de cunoastere a universului cu toate minunile sale. E cunoscut ca poetul care-si alege expresionismul drept formula poetica cea mai potrivita spiritului sau. Printre trasaturile expresionismului blagian descifram culorile aprinse, tehnica picturalului, imprumutate din arta lui Van Gogh, precum si marea vitalitate a naturii; sunt trasaturi pe care le regasim in "Carabusul de arama". Metalul este potrivit pentru a picta trasatura esentiala - culoarea aprinsa a acestei vietati inofensive. Este culoarea pe care arama o dobandeste in timpul prelucrarii sale in turnatorie. Cuvantul apartine poetului si se aplica culorii acestei insecte, care vine din "turnatoria verii". Rosul aramei poate face un contrast coloristic cu verdele vegetal; carabusul vine din "belsugul de verdeata". Hiperbola face din aceasta gaza o fiinta ce se vrea luata in seama "Zgomotos ca o reptila/ Printre vreascuri se avanta".

Natura palpita de viata, si tocmai viata il atrage, viata ce se-ncinge, rug in umbra."
Mic cum e, nu se teme de om, ci il cauta mereu. Din nou poetul foloseste hiperbola amplificand forta cu care gaza nu se da dusa din preajma vietii: "Carabus te ia cu iures,/ Te incearca pe la glezne/ Il alungi, el vine iarasi..." De fapt el isi inscrie existenta in "iuresul vietii alaturi de alte vietati "din lumea/ celor ce nu prea cuvanta".

E o lume diversa in continua activitate: "Ca suveica randunica/ tese panzele de vara" sau "Susur mare de lacuste/ si de gaze fara numar". El cauta insa apropierea omului: "Carabusul de arama/ s-a oprit pe caldu-ti umar". Simtind intimitatea umana se comporta ca si acesta "Misca? Sta sa-nchege ganduri?/ Se destinde? Se descalta?".

Devine un mesager al acestui prieten al sau, ducand gandurile si sentimentele acestuia fericirea "spre uitare in albastru".

Umanizandu-l, prezentandu-l in culori vii, poetul apropie copiilor imaginea acestei gaze. Le este deci usor sa inteleaga infatsarea ei, cu ajutorul culorilor vii si contrastele in care il picteaza poetul. Ei inteleg astfel ca iubeste omul si nu se sperie de el si ca este o vietate a zilelor de vara, ca si randunica, iubind vegetatia abundenta ploaia calda ca la ecuator ("Ah ce cald e! Va sa ploua ecuatorial pe seara"), si mai ales caldura insasi. Zburand din preajma omului, el "...o ia catre stapanul/ Iulie, cuptorul..."

Versificatia ajuta la intelegerea si memorarea cu usurinta Versurile au 9 si 8 silabe, rima este incrucisata Ritmul si rima ii confera o anumita muzicalitate.